

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Міністэрства адукацыі
Рэспублікі Беларусь
10.06.2025 № 103

Вучэбная праграма
па вучэбным прадмеце «Беларуская мова»
для II класа ўстаноў адукацыі,
якія рэалізуюць адукацыйныя праграмы агульнай сярэдняй адукацыі,
з беларускай мовай навучання і выхавання

ГЛАВА 1 АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная вучэбная праграма па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» (далей – вучэбная праграма) прызначана для II класа ўстаноў адукацыі, якія рэалізуюць адукацыйныя праграмы агульнай сярэдняй адукацыі, з беларускай мовай навучання і выхавання.

2. Дадзеная вучэбная праграма разлічана на 85 гадзін (3 гадзіны на тыдзень у першым паўгоддзі і 2 гадзіны на тыдзень у другім паўгоддзі).

3. Мэта навучання беларускай мове – авалоданне навучэнцамі камунікатыўнымі ўменнямі і навыкамі, неабходнымі для эфектыўнага выкарыстання мовы ў розных сітуацыях зносін, развіццё іх творчага патэнцыялу, далучэнне праз мову да культурных традыцый беларускага народа.

4. Асноўнымі задачамі навучання беларускай мове выступаюць:

4.1. у межах фарміравання моўнай кампетэнцыі:

асэнсаванне тэксту, сказа, слова і гука з пункту гледжання іх функцыянавання;

авалоданне графікай беларускай мовы;

засваенне фанетычных, лексічных і граматычных ведаў для іх прымянення ў маўленчай дзейнасці;

узбагачэнне слоўнікавага запасу навучэнцаў, засваенне вымаўленчых нормаў, правілаў правапісу;

4.2. у межах фарміравання маўленча-камунікатыўнай кампетэнцыі:

развіццё камунікатыўных уменняў і навыкаў навучэнцаў;

развіццё практычных уменняў і навыкаў выкарыстання беларускай мовы ва ўсіх відах маўленчай дзейнасці;

развіццё творчых здольнасцей навучэнцаў пры стварэнні ўласных вусных і пісьмовых выказванняў;

4.3. у межах фарміравання лінгвакультуралагічнай і сацыякультурнай кампетэнцыі:

развіццё пачуццёва-вобразнага ўспрымання беларускай мовы і ўмення адрозніваць яе ад рускай мовы;

асэнсаванне беларускай мовы як нацыянальнай культурнай каштоўнасці;

развіццё асэнсаванага ўспрымання беларускай літаратурнай мовы як сродку замацавання культурных традыцый, маральных каштоўнасцей грамадства;

засваенне правілаў маўленчага этыкету, сацыяльных норм маўленчых паводзін у розных сітуацыях зносін;

развіццё ў навучэнцаў пачуцця прыгажосці, мілагучнасці, выразнасці, эстэтычнай вартасці беларускай мовы.

5. Формы і метады навучання і выхавання.

Асноўнай формай правядзення вучэбных заняткаў па вучэбным прадмеце «Беларуская мова» з'яўляецца ўрок. Для ўрока беларускай мовы характэрна перавага калектыўных формаў арганізацыі вучэбнай дзейнасці навучэнцаў у спалучэнні з рознымі формамі дыферэнцыяцыі і індывідуалізацыі адукацыйнага працэсу. У залежнасці ад задач кожнага этапу ўрока выкарыстоўваецца калектыўная, групавая або індывідуальная форма працы навучэнцаў, разгортваецца агульнакласнае, міжгрупавое або ўнутрыгрупавое вучэбнае абмеркаванне.

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» прадугледжвае выкарыстанне дзейнасных метадаў навучання, у тым ліку адкрыццё пад кіраўніцтвам педагагічнага работніка элементарных моўных з'яў, заканамернасцяў.

У працэсе навучання беларускай мове рэкамендавана рацыянальнае спалучэнне разнастайных метадаў навучання: тлумачальна-ілюстрацыйнага (інфармацыйна-рэцэптыўнага), рэпрадуктыўнага, праблемнага, часткова-пошукавага (эўрыстычнага).

Выбар формаў і метадаў навучання і выхавання вызначаецца педагагічнымі работнікамі самастойна на аснове мэт і задач вывучэння канкрэтнай вучэбнай тэмы, патрабаванняў да вынікаў вучэбнай дзейнасці навучэнцаў, якія сфармуляваны ў главе 2 дадзенай вучэбнай праграмы. Урок любога тыпу можа быць праведзены з выкарыстаннем электронных сродкаў навучання.

6. Навучанне беларускай мове на I ступені агульнай сярэдняй адукацыі накіравана на дасягненне навучэнцамі асобасных, метапрадметных і прадметных вынікаў:

6.1. асобасныя: усведамленне навучэнцамі прыналежнасці да беларускага народа, цікавасць да вывучэння беларускай мовы, сфарміраванасць асобаснага сэнсу яе вывучэння і каштоўнасных адносін да яе; імкненне авалодаць беларускай мовай як сродкам зносін, які дазваляе выражаць свае думкі ў вуснай і пісьмовай форме;

6.2. метапрадметныя: уменне ўспрымаць і асэнсоўваць вучэбны матэрыял, які прад'яўляецца ў вербальнай форме, вылучаць галоўнае ў ім, рацыянальна запамінаць, выконваць разумовыя аперацыі; уменне выкарыстоўваць маўленчыя сродкі і сродкі інфармацыйна-камунікацыйных тэхналогій для рашэння камунікатыўных і пазнавальных задач; уменне працаваць з вучэбнай кнігай, іншымі друкаванымі і аўдыявізуальнымі крыніцамі інфармацыі; уменне працаваць з інфармацыяй (пошук, прымяненне, захаванне), рыхтаваць сваё выступленне і выступаць з аўдыя-, відэа- і графічным суправаджэннем; уменне слухаць суразмоўцу і весці дыялог, прызнаваць наяўнасць розных пунктаў гледжання, выказваць сваё меркаванне і аргументаваць яго;

6.3. прадметныя: валоданне першапачатковымі ўяўленнямі пра беларускую мову як адну з дзяржаўных моў у Рэспубліцы Беларусь; валоданне графічнымі і каліграфічнымі навыкамі; валоданне вывучанымі нормаў беларускай мовы (арфаэпічнымі, арфаграфічнымі, лексічнымі, граматычнымі), імкненне да захавання іх у маўленні; прымяненне ведаў пра якасці і функцыі моўных адзінак для рашэння вучэбных задач; выкарыстанне сфарміраваных моўных і маўленчых уменняў і навыкаў для ажыццяўлення маўленчай дзейнасці; выкарыстанне беларускай мовы ў працэсе зносінаў; валоданне правіламі беларускага маўленняга этыкету, захаванне культуры маўленчых паводзінаў.

7. Змест вучэбнага прадмета адабраны з улікам рэалізацыі наступных напрамкаў у працэсе развіцця асобы навучэнца: моўнага (засваенне сістэмы мовы, заканамернасцей і правілаў функцыянавання моўных сродкаў у маўленні, норм беларускай літаратурнай мовы), маўленняга (авалоданне спосабамі перадачы думкі сродкамі мовы ў вуснай і пісьмовай формах, у розных відах маўленчай дзейнасці: чытанні, слуханні, гаварэнні, пісьме), камунікатыўнага (авалоданне культурай маўлення, правіламі маўленчых зносінаў, уменнямі ствараць самастойныя вусныя і пісьмовыя выказванні розных відаў), лінгвакультуралагічнага (асэнсаванне беларускай мовы як нацыянальнай каштоўнасці, сродку замацавання культурных традыцый, засваенне нацыянальна маркіраваных адзінак беларускай мовы), сацыякультурнага (засваенне сацыяльных норм маўленчых паводзінаў, культурных каштоўнасцей беларускага народа і агульначалавечых каштоўнасцей, авалоданне правіламі беларускага маўленняга этыкету).

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» складаюць:

моўныя веды, уменні і навыкі (веды аб сістэме моўных адзінак і заканамернасцях іх функцыянавання, моўных нормах і міжмоўнай аманіміі, фанетыка-артыкуляцыйныя навыкі, лексічныя, лексіка-граматычныя, арфаграфічныя і пунктуацыйныя ўменні і навыкі);

маўленчыя ўменні і навыкі (уменні і навыкі ў розных відах маўленчай дзейнасці: аўдыраванні, чытанні, гаварэнні, пісьмовым маўленні);

камунікатыўныя ўменні і навыкі (уменні і навыкі выкарыстання розных відаў маўленчай дзейнасці ў пэўных маўленчых сітуацыях);

традыцыйны маўленчы этыкет, нормы маўленчых паводзінаў у розных сітуацыях зносінаў;

агульныя звесткі пра беларускую мову, формы яе існавання і сферы ўжывання, культурную і эстэтычную самакаштоўнасць беларускай мовы.

Сістэма развіцця маўлення скіравана на авалоданне рознымі відамі маўленчай дзейнасці, фарміраванне ў навучэнцаў здольнасці разумець праслуханае ці прачытанае маўленчае паведамленне на беларускай мове, ствараць вуснае выказванне на беларускай мове для задавальнення камунікатыўнага намеру, паступовае авалоданне пісьмовым маўленнем.

Для дасягнення пастаўленай мэты змест сістэмы развіцця маўлення прадстаўлены ў трох кірунках: фарміраванне правільнага ўспрымання і разумення беларускай мовы пры слуханні і чытанні; фарміраванне ўменняў гаварэння; фарміраванне ўменняў пісьмовага маўлення.

Змест вучэбнага прадмета «Беларуская мова» структураваны па раздзелах: «Родная мова», «Гукі і літары», «Тэкст», «Сказ», «Слова», «Паўтарэнне». На працягу ўсяго перыяду навучання праводзіцца навучанне каліграфіі.

8. Асноўная задача навучання каліграфіі – развіццё ў навучэнцаў уменняў і навыкаў плаўнага, правільнага, прыгожага і хуткага пісьма. Практыкаванні па каліграфіі праводзяцца на кожным уроку ў II класе. У навучэнцаў удасканалююцца навыкі правільнага напісання літар, рацыянальнага злучэння іх у словах. З другога паўгоддзя II класа ажыццяўляецца падрыхтоўка да пераводу навучэнцаў на пісьмо ў сшытках з разліноўкай у адну лінейку. Для гэтага практыкаванні па каліграфіі перыядычна праводзяцца на аркушах паперы з разліноўкай у адну лінейку. Змест працы па каліграфіі па магчымасці звязваецца з фанетычным, лексічным, граматычным матэрыялам, якія вывучаюцца на ўроку.

ГЛАВА 2

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА ПРАДМЕТА. АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

(85 гадзін)

РОДНАЯ МОВА (3 гадзіны)

Беларуская мова як дзяржаўная мова Рэспублікі Беларусь. Беларуская і руская мовы – роднасныя (блізкія паміж сабой).

Беларуская мова як сродак зносін паміж людзьмі (агульнае паняцце). Вуснае і пісьмовае маўленне.

Беларуская мова – мова беларускага народа. Ужыванне слоў і зваротаў ветлівасці.

Віды дзейнасці. Пабудова з дапамогай педагогічнага работніка выказванняў па малюнках, пытаннях. Дапаўненне тэксту ветлівымі словамі і выразамі. Ужыванне ветлівых слоў і выказаў у вусным маўленні. Разыгрыванне дыялогаў з ужываннем слоў і зваротаў ветлівасці.

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

ветлівыя словы і звароты, якія выкарыстоўваюцца ў розных сітуацыях зносін (вітанне, развітанне, просьба, падзяка, прабачэнне).

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

адрозніваць вуснае і пісьмовае маўленне.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

ужываць у адпаведнасці з сітуацыяй зносін ветлівыя словы і звароты (у зносінах са сваякамі, педагогічнымі работнікамі, сябрамі, незнаёмымі людзьмі ў магазіне, транспарце, бібліятэцы, на пошце і ў іншых выпадках).

ГУКІ І ЛІТАРЫ

(54 гадзіны, з іх 1 гадзіна – кантрольнае спісванне)

Агульнае паняцце пра гукі і літары (5 гадзін)

Гук як адзінка мовы. Абазначэнне гукаў на пісьме літарамі.

Алфавіт. Практычнае значэнне алфавіта.

Роля вялікай літары ў мове: напісанне вялікай літары ў пачатку сказа, у імёнах і прозвішчах людзей, клічках жывёл, назвах краін, гарадоў, вёсак, рэк, азёр, вуліц, праспектаў, плошчаў.

Знаёмства з арфаграфічным слоўнікам.

Галосныя гукі (18 гадзін)

Абазначэнне галосных гукаў на пісьме літарамі а, о, у, і, ы, э, е, ё, ю, я. Абазначэнне літарамі е, ё, ю, я, і гукаў [йэ], [йо], [йу], [йа], [йі] у словах.

Роля галосных ва ўтварэнні складоў слова. Падзел слова на склады і для пераносу.

Націск у слове. Абазначэнне націску на пісьме. Роля націску ў адрозненні слоў. Націскныя і ненаціскныя галосныя ў словах.

Правапіс літар о, э – а; е, ё – я ў словах.

Зычныя гукі (31 гадзіна)

Зычныя гукі, іх абазначэнне на пісьме літарамі.

Літара ў (у нескладовае). Правапіс ў у словах. Перанос слоў з ў.

Цвёрдыя і мяккія зычныя гукі. Парныя цвёрдыя і мяккія зычныя гукі.

Абазначэнне мяккасці зычных на пісьме літарамі е, ё, ю, я, і, ь.

Вымаўленне слоў з цвёрдымі [д], [т] і мяккімі [дз’], [ц’] зычнымі, іх абазначэнне на пісьме літарамі. Напісанне літар е, ё, ю, я, і, ь пасля дз, ц, якія абазначаюць мяккія зычныя гукі.

Зацвярдзелыя зычныя гукі [ж], [ч], [ш], [р], [дж], [ц]. Напісанне літар а, о, у, ы, э пасля літар, якія абазначаюць зацвярдзелыя зычныя гукі.

Звонкія і глухія зычныя гукі. Вымаўленне і правапіс парных звонкіх і глухіх зычных [б] – [п], [г] – [х], [д] – [т], [з] – [с], [б’] – [п’], [г’] – [х’], [дз’] – [ц’], [з’] – [с’], [ж] – [ш], [дж] – [ч] на канцы слоў і перад зычнымі.

Падоўжаныя зычныя [з’], [с’], [дз’], [ц’], [л’], [н’], [ж], [ч], [ш]. Вымаўленне і правапіс слоў з падоўжанымі зычнымі гукамі. Абазначэнне на пісьме падоўжаных зычных падвоеным напісаннем адпаведнай літары. Абазначэнне на пісьме падоўжанага гукі [дз’] спалучэннем літар ддз. Падзел слоў з падоўжанымі зычнымі для пераносу.

Раздзяляльны ь і апостраф. Напісанне апострафа ў словах перад літарамі е, ё, ю, я, і, калі літары галосных абазначаюць два гукі [йэ], [йо], [йу], [йа], [йі]. Напісанне раздзяляльнага ь у словах пасля дз, з, л, н, с, ц перад е, ё, ю, я, ю, і, калі літары галосных абазначаюць два гукі [йэ], [йо], [йу], [йа], [йі].

Віды дзейнасці. Вусны і пісьмовы пераказ прачытанага тэксту па пытаннях і апорных словах, прапанаваных педагогічным работнікам. Пабудова вуснага выказвання на вызначаную тэму па малюнках і апорных словах. Падзел праслуханага тэксту на сэнсавыя часткі і пераказ яго. Падбор апорных слоў і стварэнне вуснага выказвання па малюнку. Развіццё сказаў тэксту па пытаннях словамі, прапанаванымі педагогічным работнікам. Вызначэнне на слых у праслуханым тэксце слоў з указанымі педагогічным работнікам арфаграмамі. Вядзенне дыялогу па зададзеным узоры.

Навучальная пісьмовая работа (пераказ, 1 гадзіна).

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБнай ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

беларускі алфавіт;

галосныя і зычныя гукі;

сэнаадрознівальную ролю гукаў і націску ў словах;

складаўтваральную ролю галосных гукаў;

цвёрдыя і мяккія зычныя гукі;

парныя звонкія і глухія зычныя;

вывучаныя нормы беларускага правапісу:

напісанне вялікай літары ў імёнах і прозвішчах людзей, клічках
жывёл, назвах краін, гарадоў, вёсак, рэк, азёр, вуліц, праспектаў, плошчаў;
правапіс літар о, э – а пад націскам і ў ненаціскных складах;

правапіс літар ё, е – я пад націскам, у першым пераднаціскным
складзе і іншых ненаціскных складах;

правапіс слоў з парнымі звонкімі (глухімі) зычнымі на канцы слоў і
перад зычнымі;

правапіс літар т – ц, д – дз;

правапіс слоў з зацвярдзелымі зычнымі;

правапіс слоў з падоўжанымі зычнымі;

напісанне апострафа і раздзяляльнага ь;

напісанне ў пасля літар галосных гукаў.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

карыстацца арфаграфічным слоўнікам;

адрозніваць гукі і літары;

адрозніваць гукі галосныя і зычныя; цвёрдыя і мяккія зычныя, парныя
звонкія і глухія зычныя;

выдзяляць гукі са слоў, характарызаваць іх у адпаведнасці з
вывучанымі прыметамі;

абазначаць гукі літарамі ў адпаведнасці з вывучанымі нормаў
беларускай графікі і правапісу;

падзяляць словы на склады і для пераносу;

вызначаць націскныя і ненаціскныя склады;

правяраць правапіс слоў з парнымі звонкімі і глухімі зычнымі.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і
паўсядзённым жыцці:

практычна выкарыстоўваць алфавіт пры рабоце са слоўнікам, з
бібліятэчным каталогам, пры складанні спіса;

звяртацца да арфаграфічнага слоўніка з мэтай удакладнення
напісання слова;

захоўваць найбольш распаўсюджаныя арфаэпічныя нормы
(вымаўленне гукаў [о], [э], [а], [ў], [г], [г'], [ч], [дз'], [дж], [р], [ц'],
спалучэння гукаў [шч], парных звонкіх і глухіх зычных);

захоўваць вывучаныя нормы арфаграфіі пры выкананні пісьмовых
заданняў і ўласных запісаў (запіска, віншаванне, перапіска з сябрамі,
сваякамі).

ТЭКСТ (5 гадзін)

Агульнае паняцце пра тэкст. Прыметы тэксту: тэматычнае адзінства сказаў, сэнсавая сувязь сказаў у тэксце, закончанасць. Тэма тэксту. Асноўная думка тэксту.

Загалавак тэксту. Падбор загалоўка да тэксту.

Падзел тэксту на часткі: пачатак, асноўная частка, заключная частка.

Віды дзейнасці. Стварэнне пісьмовага тэксту на вызначаную тэму па апорных словах, прапанаваных педагагічным работнікам. Пашырэнне праслуханага тэксту адной з частак (пачаткам, асноўнай часткай, заключнай часткай). Падбор патрэбнага загалоўка да тэксту з прапанаваных, абгрунтаванне выбару.

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

прыметы тэксту (тэма, асноўная думка, загалавак);

часткі тэксту: пачатак, асноўная частка, заключная частка.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

адрозніваць тэкст ад набору сказаў, якія не звязаны паміж сабой;

вызначаць тэму і асноўную думку тэксту;

падбіраць загалавак да тэксту, абгрунтоўваць адпаведнасць загалоўка тэксту;

падзяляць тэкст на часткі: пачатак, асноўная частка, заключная частка;

без памылак спісваць недэфармаваныя тэксты з рукапіснага ці друкаванага ўзору;

пісьмова пераказваць тэкст па пытаннях і апорных словах.

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

удзельнічаць у дыялогах на даступныя навучэнцам тэмы;

рабіць уласныя запісы (запіска, віншаванне, перапіска з сябрамі, сваякамі).

СКАЗ (5 гадзін)

Сказ як адзінка мовы (агульнае паняцце). Асноўныя прыметы сказа. Сэнсавая і інтанацыйная закончанасць сказа. Вычлененне сказаў з тэксту.

Афармленне сказа на пісьме: вялікая літара ў пачатку сказа; знакі прыпынку ў канцы сказаў (кропка, пыральнік, клічнік).

Вызначэнне граматычнай асновы ў сказе на лагічнай аснове (па пытаннях).

Сувязь слоў у сказе. Вызначэнне сувязі слоў у сказе па пытаннях.

Віды дзейнасці. Выказванне на прапанаваную педагагічным работнікам тэму па апорных граматычных асновах. Стварэнне вуснага выказвання на прапанаваную тэму шляхам дапаўнення граматычных асноў даданымі членамі, прапанаванымі педагагічным работнікам. Вусны і пісьмовы пераказ прачытанага тэксту па пытаннях і апорных словах, прапанаваных педагагічным работнікам.

Навучальная пісьмовая работа (пераказ, 1 гадзіна).

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБНАЙ ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

прыметы сказа: сэнс, інтанацыя, закончанасць;
правілы афармлення пачатку і канца сказа.

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

вызначаць межы сказа ў адпаведнасці з сэнсам і інтанацыяй, афармляць іх пісьмова;

вызначаць сувязь слоў у сказе па пытаннях;

вызначаць граматычную аснову ў сказе на лагічнай аснове (па пытаннях).

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

удзельнічаць у дыялогах на даступныя навучэнцам тэмы: правільна задаваць пытанні і даваць адказы на пытанні, адэкватна перадаваць эмоцыі, захоўваць неабходную інтанацыю ў межах сказа.

СЛОВА

(15 гадзін, з іх 1 гадзіна – кантрольны дыктант)

Слова як моўная адзінка (агульнае паняцце). Значэнне слова. Словы з блізкім значэннем. Словы з супрацьлеглым значэннем.

Знаёмства з тлумачальным слоўнікам.

Словы, якія абазначаюць прадметы і адказваюць на пытанні хто? або што? Роля ў мове слоў, якія абазначаюць прадметы.

Словы, якія абазначаюць прыметы прадметаў і адказваюць на пытанні які? якая? якое? якія? Роля ў мове слоў, якія абазначаюць прыметы прадметаў.

Словы, якія абазначаюць дзеянні прадметаў і адказваюць на пытанні што рабіць? што зрабіць? што раблю? і іншыя пытанні. Роля ў мове слоў, якія абазначаюць дзеянні прадметаў.

Агульнае паняцце пра прыназоўнікі. Роля прыназоўнікаў у забеспячэнні сувязі слоў у сказе. Асобнае напісанне прыназоўнікаў з іншымі словамі.

Віды дзейнасці. Тлумачэнне значэнняў слоў, назіранне за значэннем слова ў кантэксце. Развіццё сказаў тэксту патрэбнымі па сэнсе словамі з выкарыстаннем тлумачальнага слоўніка. Пісьмовы пераказ прачытанага тэксту па пытаннях, складзеных калектыўна. Вусны пераказ праслуханага тэксту па пытаннях, прапанаваных педагагічным работнікам. Вядзенне дыялогу з ужываннем этыкетных слоў і выказаў, прапанаваных педагагічным работнікам.

АСНОЎНЫЯ ПАТРАБАВАННІ ДА ВЫНІКАЎ ВУЧЭБнай ДЗЕЙНАСЦІ НАВУЧЭНЦАЎ

Ведаць:

пытанні, на якія адказваюць словы, што абазначаюць назвы прадметаў, прыметы прадметаў, дзеянні прадметаў;

Умець (валодаць спосабамі пазнавальнай дзейнасці):

карыстацца тлумачальным слоўнікам;

падбіраць словы з блізкім і супрацьлеглым значэннем;

адрозніваць словы-назвы прадметаў, дзеянняў, прымет прадметаў па значэнні і пытанні;

адрозніваць словы-назвы прадметаў, якія адказваюць на пытанні хто? што?;

ужываць прыназоўнікі для сувязі слоў у сказе і асобна пісаць іх (на практычным узроўні).

Выкарыстоўваць набытыя веды і ўменні ў практычнай дзейнасці і паўсядзённым жыцці:

звяртацца да тлумачальнага слоўніка з мэтай удакладнення значэння слоў і правільнага іх ужывання ў кантэксце.

ПАЎТАРЭННЕ (2 гадзіны)

Рэзервовыя гадзіны – 1.